

מלבי"ם פרשת במדבר

במדבר פרק כז, כב-כג

(כב) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמְדֵהוּ לְפָנָיו אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָל־הָעֵדָה: (כג) וַיִּסְמְךָ אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיְצַוֵּהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' בְּיַד־מֹשֶׁה: פ

במדבר פרק כח, ב-ד

(ב) צו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחֹחַי תִּשְׂמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: (ג) וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְיֶנָּה לְה' כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיֹזֵם עֲלֶה תְּמִיד: (ד) אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים:

מלבי"ם במדבר פרק כח

(א - ב) כד צו את בני ישראל, חז"ל פי' ענין סמיכות פ' התמיד להנאמר למעלה מפני שהתמיד היה בא לבטל עבודת השמש, שהיו משתחווים ועובדים את השמש פעמים ביום, בזרוח השמש ובין הערבים בעת השקיעה, עבודת הבקר היה פונה למזרח ועבודת בין הערבים היה פונה למערב, וצוה ה' להקריב לפניו שני התמידים ותהיה שחיטת תמיד של שחר על קרן צפונית מערבית ושל בין הערבים על קרן צפונית מזרחית הפך עבודת השמש. וידוע מ"ש חז"ל שאם היה משה נכנס לארץ היה מבטל יצרא דע"ז ולא היה צריך לעבודת התמיד, וכיון שבקש שיפקוד ה' איש על העדה ונתמנה יהושע שהיה ענינו להנהיג ענינים במלחמות ובצרכיהם ולא היה בכחו לבטל יצרא דע"ז אמר שיפקוד את בניו שלא ימירו את כבודו באלהי הנכר, ולצורך זה צוה פרשת התמיד, ועז"א וכן הוא אומר כי אביאנו אל האדמה וגו' ופנה אל אלהים אחרים, שאמר שם, "הנך שוכב עם אבותיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ" כי אם היה משה חי לא היה בא לידי כך. ומ"ש שצו הוא מיד ולדורות התבאר בריש פ' צו ובפ' נשא: